

Naar hele Genforeningen er fuldbyrdet, vil altsaa dette særlige Arbejde falde bort. Det er derfor kun Oprettelsen af et midlertidigt Kontorchefembede, jeg bringer i Forslag. Den Kontorchef, der skal ansættes, skal i enhver Henseende, hvad Stilling og Løn angaar, være ligestillet med andre Kontorchefer i Ministerierne; og navnlig mener jeg, at der heri ogsaa maa ligge, at den Tid, i hvilken han er i dette Embede, senere, hvis han overgaar i en anden Stilling, maa kunne regnes ham til Gavn med Hensyn til den Pension, der tilkommer ham.

Jeg skal hermed have den Ære at anbefale dette Lovforslag til en velvillig og efter Omstændighederne, da man kan vente, at Rigsdagen vil tage en Hvileperiode, tillige hurtig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om det kongelige Teaters Deling i et Skuespilhus og et Operahus.

Forhandlingen genoptoges.

Gamborg: Hvis man med Henblik paa den højtærede Formands Afbrydelse af mit Foredrag her forleden nu vilde spørge mig med det klassiske Spørgsmaal: Hvor var det Herren slap? vilde det være udelukket, at jeg kunde give Svar, da jeg for det første ikke talte paa Grundlag af noget Manuskript og for det andet ikke har haft Lejlighed til at læse det nylig omdelte Fortryk. Jeg vil derfor ikke kunne give en regulær Fortsættelse af, hvad jeg sagde forleden, men maa nøjes med saa kort som muligt at optrække Hovedlinierne i de Betragtninger, der har ført til det Ændringsforslag, som er stillet af det Mindretal, jeg repræsenterer, nemlig Ændringsforslag Nr. 4.

Vi er for det første klare over, at det ikke er vor Sag her at fremme specielt de Ting, der har vor særlige Interesse, men at vi skal fremme alle tre Kunstarters Interesse, fordi vi ved, der er store Kredse i Befolkningen, der interesserer sig for dem alle tre. Vi kan ikke, som det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) sige, at da vi ikke interesserer os for Balletten, kan vi ikke være med til at give Statstilskud til den. Jeg

interesserer mig heller ikke for Balletten, men jeg ved, at mange andre Borgere gør det, og jeg mener da, jeg har en Pligt til at sørge for, at ogsaa den bliver stillet paa bedst mulig Maade. Vi har, som sagt, ved Selvsyn overbevist os om, at de Vilkaar, hvorunder Teatret nu arbejder, er de slettest mulige saavel i økonomisk som i kunstnerisk Henseende. Vi forstaar, at enhver Ledelse maa miste Initiativet og Arbejdslysten paa Kongens Nytorv, og at der ogsaa for Personalet er umulige Forhold at arbejde under. Derfor bør Scenen derovre først og fremmest bygges om. Vi kan i den Henseende i et og alt slutte os til det ærede 7de Medlem for Hjørring Amts Betragtninger. Vi slutter os i vort Ændringsforslag til Ministerens Forslag om, at den gamle Scene bygges om paa forsvarlig Maade. Vi vilde hjertensgerne have en intim Scene, og det er kun med Sorg, at vi, tvungne af Omstændighederne, gaar med til at udsætte Opførelsen og foreslaar at vente med den i det sikre Haab, at den i Løbet af en forholdsvis kort Periode vil komme alligevel.

Ud fra disse Betragtninger er det selvfølgelig, at Ændringsforslaget under Nr. 3, for hvilket det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) var Ordfører, ikke paa nogen Maade kan tiltrædes af os. Det, at man køber et Par Bygninger i Heibergsgade og Tordenskjoldsgade, forandrer ikke Teatrets Forhold det allerfjerneste, og Ændringsforslaget stiller i det hele taget Teatrets Fremtid ganske usikker. Vi maa derfor paa det indstændigste fraraade at stemme derfor.

Ændringsforslaget under Nr. 2, for hvilket det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) er Ordfører, kan vi heller ikke paa nogen Maade tiltræde. Det gør nemlig Operaens fremtidige Skæbne ganske afhængig af Privatfolks Forgødtbefindende; om vi skal have en Opera, og hvorledes den i Fremtiden skal virke, skal private Mennesker, som man haaber vil melde sig, afgøre. Vi kan ikke være med dertil, fordi den Opera, vi nu har haft i mange Aar, har en god Tradition at hævde, og fordi der til den er knyttet et udmærket Kapel, som vi ikke kan undvære i vort Musikliv. Desuden synes jeg, det er en meget trist Vej, det ærede Medlem er inde paa. Jeg maa med Spænding afvente, hvorvidt han vil fortsætte ad den Vej og f. Eks. komme med et Forslag om, at Statens Museer og andre Kulturinstitutioner, maaske Universitetet, paa samme Maade skal overlades til Pri-